

Bielsko Biała 07.03.2024r.

SKO. V 428/50/2024

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 07.03.2024r.
w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk

Członek : mgr Marta Lipińska-Migdałek

Członek : mgr Magdalena Szymańska-Słonec

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania **Pardi Sp. z o.o. ul. Morcinka 17 od decyzji Wójta Gminy Zebrzydowice z dnia 04.01.2024r. nr. PR.6220.13.20.2022**

w przedmiocie : odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Niebezpiecznych (ITPON) o wydajności dobowej poniżej 10Mg/dobę odpadów niebezpiecznych.

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. 2018, poz.570), art. 138 § 1 pkt.1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 38 poz. 230 ze zm), art. 71, 80 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2023.poz.1094)

o r z e k a

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją organ I instancji odmówił wydania decyzji środowiskowej dla inwestycji polegającej na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Niebezpiecznych (ITPON) o wydajności dobowej poniżej 10Mg/dobę odpadów niebezpiecznych.

W uzasadnieniu decyzji podniesiono, że działalność objęta wnioskiem jest niezgodna z planem zagospodarowania przestrzennego.

Podniesiono iż plan zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice dopuszcza planowane przedsięwzięcie tylko w ramach przeznaczenia uzupełniającego i tylko wówczas gdy inwestycja nie powoduje przekroczenia wskaźnika zabudowy dla przeznaczenia uzupełniającego wynoszącego do 50% powierzchni działki. W ocenie organu wskaźnik ten biorąc pod uwagę działalność już prowadzoną przez inwestora zostałby przekroczony w przypadku wydania zgody na inwestycję. Organ podkreślił w swojej decyzji, że działalność prowadzona przez wnioskodawcę to nie działalność produkcyjna lecz działalność polegająca

na gospodarce odpadami- w planie zagospodarowania przestrzennego dopuszczona na przedmiotowym obszarze w ramach przeznaczenia uzupełniającego.

Odwołując się wnioskodawca podniósł, że decyzja narusza przepisy procesowe kodeksu postępowania administracyjnego jak i przepisy prawa materialnego tj. art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji..., art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, §28 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, art. 2, 8, 10, 11, 12, 14 ustawy prawo przedsiębiorców. W ocenie wnioskodawcy proces przetwarzania odpadów ma być jednocześnie procesem produkcji energii elektrycznej. Stąd też planowane przedsięwzięcie jest jednocześnie działalnością odpadową jak i produkcyjną wpisując się więc jednocześnie w przeznaczenie podstawowe MPZP jak i jego przeznaczenie uzupełniające. Ponadto w ocenie odwołującej spółki przy kwalifikacji dokonywanej przez organ (pod kątem ewent. przeznaczenia inwestycji w ramach funkcji uzupełniającej – przyp. Kolegium) organ niesłusznie przyjął całą powierzchnię hali tj. 1504m² podczas gdy inwestor wykorzystuje tylko jej część tj. 1188m². Niesłusznie w ocenie odwołania organ wliczył jako związaną z istniejącym przedsięwzięciem powierzchnię działki powierzchnię biologicznie czynną. Odwołujący nie zgadza się także z zarzutem organu iż komin ITPON zaproponowany jako wolnostojący obiekt stalowy nie spełnia wymagań planu zagospodarowania przestrzennego pod względem wysokości. W ocenie odwołania obiekt ten nie jest budynkiem, budowlą ani obiektem małej architektury tylko urządzeniem budowlanym, a więc ograniczenie wysokości zabudowy wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego nie dotyczy komina. W końcowej części odwołania odniesiono się do art.7a §1 kpa.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku Białej postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy ponieważ stan faktyczny i prawny sprawy został ustalony przez organ prawidłowo.

Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie polegające na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Niebezpiecznych (ITPON) o wydajności dobowej poniżej 10Mg/dobę odpadów niebezpiecznych.

Należy zauważyć, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 2 ust. 1 pkt. 41** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane i, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 2 pkt 2** tego rozporządzenia może być wymagane.

W niniejszej sprawie organ odmówił wydania decyzji środowiskowej ze względu na niezgodność planowanej inwestycji z planem zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice.

Zgodnie bowiem z art.80 ust.2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku...właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Na organie wydającym decyzję środowiskową spoczywa więc obowiązek dokonania analizy zgodności z planem zagospodarowania przestrzennego.

„Z postanowień art. 80 ust. 2 ustawy wynika niezbicie, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (oczywiście wówczas, gdy został on uchwalony) jest podstawowym kryterium (poza wyjątkami wynikającymi z tego przepisu) oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowań (...), stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami.** (Komentarz do art. 80 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko K. Gruszecki).

Według art. 80 ust. 2 ustawy podstawowym kryterium przesądzającym o możliwości wydania pozytywnej decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zgodność lokalizacji zamierzonego przedsięwzięcia z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, że podstawowym zagadnieniem podlegającym weryfikacji w postępowaniu o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zgodność z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego. Organ administracji w pierwszej kolejności powinien więc ustalić, czy dla danego obszaru został opracowany i obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty na podstawie przepisów o planowaniu przestrzennym (ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Jeżeli takie przepisy prawa miejscowego zostały przyjęte, to organ administracji jest związany wynikającymi z nich postanowieniami, które determinują treść decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych

Organ wydając decyzję stwierdził iż plan zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice dopuszcza planowane przedsięwzięcie tylko w ramach przeznaczenia uzupełniającego i tylko wówczas gdy inwestycja nie powoduje przekroczenia wskaźnika zabudowy dla przeznaczenia uzupełniającego wynoszącego do 50% powierzchni działki. W ocenie organu wskaźnik ten biorąc pod uwagę działalność już prowadzoną przez inwestora zostałby przekroczony w przypadku wydania zgody na inwestycję. Organ podkreślił w swojej decyzji, że działalność prowadzona przez wnioskodawcę to nie działalność produkcyjna lecz działalność polegająca na gospodarce odpadami- w planie zagospodarowania przestrzennego dopuszczona na przedmiotowym obszarze w ramach przeznaczenia uzupełniającego.

Ponieważ zaskarżona decyzja zapadła na skutek decyzji kasacyjnej wydanej przez tut. Kolegium w dniu 29.03.2023r. nr. SKO V 528/46/2023 organ zgodnie z wytycznymi zawartymi w decyzji organu odwoławczego przeanalizował szczegółowo parametry

planowanej inwestycji w kontekście zgodności z planem zagospodarowania przestrzennego biorąc pod uwagę wielkość działki i wielkość planowanej inwestycji w stosunku do wymagań planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy wskazać, iż przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się na terenie, dla którego zgodnie z zapisami uchwały nr XXXI/325/18 Rady Gminy Zebrzydowice 27 lutego 2018r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy ustala się przeznaczenie podstawowe : tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów oznaczone jako „P” . Jednocześnie jako przeznaczenie uzupełniające: zabudowa usługowa, tereny obsługi pojazdów samochodowych, dojazdy, parkingi, garaże, obiekty małej architektury, zieleń urządzona, **obiekty, budowle i sieci infrastruktury technicznej oraz gospodarowania odpadami i magazynowania odpadów na terenach o symbolach D4P i D5P za wyjątkiem kompostowania odpadów**, elektrownie słoneczne o mocy poniżej 100kW.

Podnieść trzeba, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a zatem podlega wykładni jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Przy wykładni treści planu co do przeznaczenia terenu konieczne jest tym samym sięgnięcie do dyrektyw wykładni, zgodnie z którymi znaczenie przepisu zależy nie tylko od jego językowego sformułowania, ale również od treści innych przepisów (kontekst systemowy) oraz całego szeregu wyznaczników pozajęzykowych, takich jak funkcje ocenianej regulacji prawnej.” (II OSK 2011/16- wyrok NSA z dnia 11.07.2018r.)

Dokonując wykładni zapisów planu z zestawieniem rodzaju planowanego przedsięwzięcia należy zauważyć, że przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa instalacji termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych, która zostanie zrealizowana w oparciu o technologię spalania, z kotłem odzyskowym wyposażonym w instalację do oczyszczania spalin z niezbędną infrastrukturą. Głównym celem instalacji będzie więc spalanie odpadów.

Skoro plan zagospodarowania przestrzennego wskazuje, że teren, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie jest terenem obiektów produkcyjnych – przeznaczenie podstawowe to inwestycja nie jest zgodna z planem w zakresie głównego przeznaczenia terenu.

Kolegium nie podziela bowiem stanowisko inwestora, że inwestycja spełnia cechy obiektu produkcyjnego.

Przedmiotem planowanego przedsięwzięcia jak już powyżej podniesiono jest instalacja do przetwarzania odpadów niebezpiecznych. Z treści raportu oddziaływania na środowisko wynika, że produktem ubocznych przetwarzania będzie energia wykorzystywana na potrzeby zakładu.

W tym miejscu należy odnieść się do pojęcia „produkcja”.

Jako, że plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Zebrzydowice nie zawiera definicji tego pojęcia zgodnie z zasadami wykładni prawa należy sięgnąć do innych źródeł, które tą bądź zbliżoną definicję posiadają.

Zgodnie z wikipedią : Produkcja to **podstawowa** część działalności przedsiębiorstwa oznaczająca działalność człowieka przystosowującą zasoby przyrody do jego potrzeb. Wynikiem produkcji są produkty, energia lub pośrednio usługi, służące zaspokojeniu potrzeb

ludzkich, co świadczy o zamożności kraju i poziomie stopy życiowej społeczeństwa. Produkcja stanowi **główną i najważniejszą działalność określonej jednostki produkcyjnej**, którą jest każde stanowisko robocze, gniazdo produkcyjne, oddział produkcyjny, wydział, zakład oraz samo przedsiębiorstwo. Działalność ta musi być odpowiednio sterowana i odbywać się w określonych warunkach techniczno-produkcyjnych i organizacyjnych.

Zgodzić się należy z argumentem odwołania, że Polska Klasyfikacja Działalności w sekcji D zawiera wytwarzanie energii elektrycznej jako jeden z rodzajów działalności jednak nie przesądza to iż działalność inwestora spełnia ustawowe przesłanki kwalifikujące do tego rodzaju działalności choćby dlatego, że produkcja energii elektrycznej nie jest podstawową częścią planowanego przedsięwzięcia. Jest nim bowiem spalanie odpadów niebezpiecznych, co wynika z raportu oddziaływania na środowisko zawartego w aktach sprawy.

W ocenie Kolegium akta sprawy wskazują, że planowana działalność wnioskodawcy polegać będzie na termicznym przekształcaniu odpadów niebezpiecznych, a wytwarzanie energii będzie jedynie produktem ubocznym. Tak przedstawiona działalność nie stanowi działalności produkcyjnej lecz jest to działalność związana z gospodarką odpadami.

W rozpatrywanej sprawie plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Zebrzydowice także nie wyklucza takiej sytuacji lecz dopuszcza działalność z zakresu gospodarowania odpadami w ramach przeznaczenia uzupełniającego, a nie w ramach przeznaczenia podstawowego stawiając granice określone przez wysokość wskaźnika zabudowy: dla przeznaczenia podstawowego powyżej 50%, dla przeznaczenia uzupełniającego do 50% i dla powierzchni biologicznie czynnej 25%.

Jak podniesiono powyżej w toku ponownego rozpatrywania sprawy organ I instancji ustalił powierzchnię zabudowy planowanej inwestycji w całości i doszedł do wniosku, że planowana przez inwestora inwestycja nie mieści się także w dopuszczalnej powierzchni poniżej 50% powierzchni działki.

Całość planowanej zabudowy łącznie z powierzchnią biologicznie czynną to 5700m², co stanowi 77,58% powierzchni działki, a więc przekracza powierzchnię jaka może być wykorzystana dla przeznaczenia uzupełniającego – w ramach którego może być prowadzona działalność związana z gospodarowaniem odpadami.

Odnosząc się do argumentu inwestora iż organ niesłusznie do analizy przyjął całą powierzchnię hali, a nie tylko część wykorzystywaną faktycznie na działalność Kolegium nie podziela tego argumentu. Z akt sprawy nie wynika aby działalność miała być prowadzona w części hali. Raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko posługuje się pojęciem „hali”, a nie części, na co wskazuje np. str. 28 i 87 raportu. Ponadto w zezwoleniach na przetwarzanie czy magazynowanie odpadów, do których odnosi się inwestor jako miejsce prowadzenia działalności wskazuje się zwykle numer działki. Kolegium nie spotkało się w praktyce orzeczniczej aby w takim zezwoleniu jako miejsce prowadzenia działalności było wskazane np. część budynku.

Podkreślić także należy, że organ dokonując analizy słusznie doliczył powierzchnię biologicznie czynną ponieważ fakt iż podnoszony w odwołaniu iż nie jest ona związana z planowaną działalnością nie oznacza, że nie należy jej uwzględnić przy ustalaniu powierzchni zabudowy działki z punktu widzenia zgodności z planem zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie bowiem z § 28 ust.2 pkt 3 lit. c p. z. p. wskaźnik minimalnej powierzchni

biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej określono na poziomie 25%.

Powierzchnia biologicznie czynna jest niezbędnym wskaźnikiem kształtowania i zagospodarowania terenu.

„Do wielkości terenu biologicznie czynnego zalicza się w 100% teren z nawierzchnią ziemną urządzoną w sposób zapewniający naturalną roślinność. Do terenu tego należy zaliczyć przede wszystkim grunt, który nie podlegał żadnej ingerencji”. – wyrok WSA w Łodzi z dnia 25.01.2024r. II SA/Łd 925/23.

Wskazać należy, że do obliczenia powierzchni biologicznie czynnej przyjąć należy całą powierzchnię działki włącznie z obszarem zajmowanym przez budynki. Stąd też dla oceny zgodności z planem należy powierzchnię biologicznie czynną uwzględnić niezależnie od tego czy jest niezbędna czy nie do wykonywania planowanej działalności.

Odnosząc się z kolei do argumentu odwołania co do zadeklarowania zlikwidowania boksów magazynowych i przeniesienia prowadzonej w nich działalności do tej części hali, w której obecnie nie prowadzi żadnej działalności aby zmniejszyć powierzchnię zabudowy Kolegium zauważa, że zarówno organ I instancji jak i Kolegium oceniają decyzję wydaną w oparciu o istniejący stan faktyczny i prawny, a nie w oparciu o zdarzenia przyszłe i niepewne. Na marginesie należy zauważyć, że w innej części odwołania inwestor twierdzi, że część hali pozostanie niezagospodarowana i dlatego nie powinni się wliczać całej jej powierzchni.

Biorąc pod uwagę powyższe Kolegium podziela więc stanowisko organu I instancji, że mając na uwadze także już istniejącą zabudowę na terenie działki nr. 120/90 obręb Otrębów przeznaczoną zgodnie z decyzją środowiskową wydaną w dniu 14.07.2017r. dla inwestycji polegającej na przetwarzaniu odpadów innych niż niebezpieczne (powierzchnia działki 0,7347ha, obecnie planowane przedsięwzięcie ok. 6016m², co stanowi 88,88% powierzchni działki) przeznaczenie uzupełniające związane z gospodarką odpadami byłoby niezgodne z planem zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice.

Odnosząc się do kwestii niezgodności z planem planowanego przedsięwzięcia z uwagi na treść §28 ust.2 pkt3 lit f p. z. p., zgodnie z którym maksymalna wysokość dla budowli i budynków jeżeli wymaga tego technologia produkcji wynosi 15m Kolegium podziela stanowisko organu iż projektowany ITPON z kominem o wysokości 20m nie spełnia tego warunku.

W ocenie Kolegium argument odwołania iż komin jest wolnostojący i stanowi „urządzenie budowlane” w rozumieniu art.3 pkt 9 ustawy prawo budowlane nie jest zasadny.

Podnieść należy za orzecnictwem przywołującym wprost treść art. 3 pkt. 3 oraz art.3 pkt.9 ustawy prawo budowlane iż : „Przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia

terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową (art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane). Urządzenia budowlane to urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki (art. 3 pkt 9 ustawy).- wyrok NSA z dnia 28.03.2023r. IIIFSK 1797/21

Przede wszystkim podnieść należy, że z raportu oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji – str.33 raportu przedstawiająca schemat instalacji węzła termicznego przekształcania nie wynika aby jak podnosi się w odwołaniu kocioł był „wolnostojącym obiektem stalowym”. Tworzy on bowiem całość wraz z innymi elementami i jest częścią instalacji termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych. To część, bez której instalacja ta nie mogłaby funkcjonować. Stąd też w ocenie Kolegium ITPON to wolno stojąca instalacja przemysłowa spełniająca kryteria do uznania jej jako budowlę w rozumieniu art.3 pkt. 3 ustawy prawo budowlane, a komin stanowi jej część i sam nie mógłby spełniać żadnej funkcji. Tylko bowiem z pozostałymi częściami instalacji tworzy całość techniczno-użytkową.

„ Przez tworzenie całości techniczno-użytkowej należy rozumieć połączenie poszczególnych elementów w taki sposób, aby zgodnie z wymogami techniki nadawały się one do określonego użytku. Jest to zatem zespół technologicznie powiązanych ze sobą elementów służący określonym zadaniom. Nie można przy tym wykluczyć, że każdy z tych elementów może być samodzielnym obiektem, choć nie zawsze będzie mógł być samodzielnie wykorzystywany do określonego celu, budowla stanowić ma zaś całość techniczno-użytkową.” - Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 grudnia 2022 r.III FSK 684/21

Rozpatrując sprawę należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter decyzji związanej.

Związany charakter omawianej decyzji oznacza, że przepis prawa nie pozostawia organowi I instancji „luzu decyzyjnego” stąd też po spełnieniu przez wnioskodawcę enumeratywnie wymienionych w przepisie prawa materialnego przesłanek organ jest zobligowany do wydania decyzji rozstrzygającej sprawę zgodnie z wnioskiem strony.

W tym miejscu należy podkreślić, że odmowa określenia środowiskowych uwarunkowań jest możliwa:

- w sytuacji gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantie innym niż proponowany, a wnioskodawca nie wyrazi zgody na wariant dopuszczony do realizacji przez organ
- **w przypadku niezgodności inwestycji z planem zagospodarowania przestrzennego**
- w sytuacji gdy któryś z organów uzgadniających odmówił uzgodnienia decyzji.

W ocenie Kolegium zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że planowana inwestycja jest niezgodna z planem zagospodarowania przestrzennego stąd też rozstrzygnięcie organu I instancji należy uznać za zasadne i zgodne z prawem.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Stronie służy skarga na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, o ile naruszałaby prawo. Skargę wnosi się za pośrednictwem tut. Kolegium w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od daty otrzymania decyzji. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 200zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.).

Otrzymują :

01. Wójt Gminy Zebrzydowice + akta sprawy
02. Pardi Sp. Z o.o. ul. G. Morcinka 17; 43-417 Kaczyce
03. pozostałe strony przez obwieszczenie na podstawie art.49 kpa

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

- *Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i*

art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.

- *W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).*
- *Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.*
- *Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wnioski do Administratora danych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.*
- *Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.*
- *Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.*
- *Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.*